

родъ, покланя ся и му иска прошкѣ; зашто-то, кога-то на бѣлеца не е допростено да ходи на черкова съ разгнѣвено сърце, то колко повече е запретиено на Священнослужителя пжкѣ, да ся яви прѣдъ Божія Прѣстоль, дордѣ по-напрѣдъ ся не примири съ свои-ты ближни. Като испроси тѣй отъ народа прошкѣ, Священникъ-тъ влиза въ Св. олтарь, и като стори три поклона тамъ прѣдъ Св. Прѣстоль, цѣлува благоговѣйно Св. Евангеліе, като Самаго Исуса Христа, — и Св. Прѣстоль, като мѣсто на Негово-то особито въ храма присѣтствіе. Най-послѣ той ся обличя и съ Священны-ты одѣжды, на кои-то значеніе-то е слѣдующе-то: 1) *Подризникъ-тъ*, ушитъ повечето пкти отъ нѣкой лѣскавъ платъ, за да напомня съ краскѣ-тѣ си лѣскавы-ты дрѣхы, съ кои-то ся явявали Ангели-ти, кога-то работилъ Исусъ Христосъ, за да ни спаси; освѣнъ това негова-та лѣскавина означява и безукорныя животъ, кой-то е длѣженъ да прѣкарва Священнослужитель-тъ за примѣръ и назиданіе на свои-ты *еноритяны*; 2) *Епитрахиль-тъ*, означява онѣзи даденъ отъ Бога на Священници-ты благодать, за да съвършяватъ тайнства-та; — безъ епитрахиль Священникъ-тъ нити служи, нити пжкѣ чете нѣкожъ молитвъ; 3) *Поясъ-тъ* значи онѣзи Божественнѣ силѣ, коя-то укрѣпява Священнослужители-ты да си исплняватъ пастирскы-ты длѣжности; той означява още и *леніе-то* (пристилкѣ-тѣ), съ кое-то былъ прѣпасанъ Господь, кога-то мыялъ нозѣ-тѣ на Свои-ты ученици; 4) *Рѣкавици-ты* прѣдставляватъ и връзкы-ты, съ кои-то, слѣдъ Іудино-то прѣдаваніе, Спаситель-тъ вързанъ былъ заведенъ при Пилата, — и това, дѣто Исусъ Христосъ Самъ съ Свои-ты рѣцѣ съвършилъ, и сега пакъ Самъ съвършява тайнство-то на евхаристіѣ-тѣ чрѣзъ избраныя Свой служитель; 5) *Фелонъ-тъ* или риза-та означява чистотѣ-тѣ, святы-нѣ-тѣ и сляніе-то на Божественнѣ-тѣ Славѣ, а тѣй-сѣщо ни напомня и онѣзи *хламидѣ* (дълга, червенѣ, безъ рѣкавы, дрехѣ), съ кож-то былъ облѣченъ Спаситель-тъ, кога-то ся поругавали съ него *). Диагонъ-тъ обличя само три дрехы: 1) *Стихарь-тъ* или подризникъ-тъ, 2) Рѣкавици-ты, на кои-то вече видѣхмы значеніе-то, и 3) *Орарь*, дългъ единъ тѣсенъ като ивица платъ, кой-то носять диакони-ти на лѣво-то си рамо, и означява крылѣ-тѣ на Ангелы-ты, за да отговаря на това, дѣто ся мысли, че диакони-ти имъ замѣстятъ службѣ-тѣ тука на земѣ-тѣ.

*) Н. Скриж, ч. 2, стр. 78 и 79. Из. 1858.